
Obrovské taneční překvapení

Katarína Rusnáková

Zdá se to neuvěřitelné, ale je to tak. Na Zastávce tancují mistři světa. Mighty Shake vyhrál v hlavní věkové kategorii Mistrovství ČR a Mistrovství světa s formací Loutkař, kterou jste mohli vidět na taneční show, jež se konala v březnu. Obě soutěže proběhly v prostějovském discodromu 10. a 11. května a sjela se na ně jak česká, tak evropská špička. Hlavním soupeřem v této disciplíně (disco show) byla taneční skupina Magic Free Group Brno, držitel titulu Mistr světa pro rok 2001. Výsledky ve finále MS byly sice těsné, ale i tak se našim tanečníkům podařilo vybojovat zlato. Co víc si přát. Zastávka dala v této oblasti o sobě vědět, a to rovnou „od parketu“.

Hned další víkend se konalo Mistrovství ČR dětí, kde soutěžila hip hop formace „Můj nejoblíbenější maňas“. Ta skončila na velmi pěkném šestém místě.

Stejně tak dopadla i disco show formace „Stínový bojovník“, se kterou jeli na MČR junioři. Další želízko v ohni – hip hop formace „Už to vezou“ získala výborné páté místo.

Celkově pak lze pouze zkonstatovat, že tak úspěšný rok ještě nebyl a zbývá už jen více prorazit v dětské a juniorské kategorii.

Jsmo mistři!!!

Katarína Rusnáková

To snad není pravda... To se mi jen zdá... Jako vicemistra světa vyhlásili Magic a na nás „zbylo“ první místo! Když proběhlo veřejné hodnocení po finále, navzájem jsme si gratulovali, jen nikdo nevěděl, kdo komu přál k vítězství. Teď už je to jasné. Neuvěřitelné, neskutečné. Točí se mi hlava, nechávám si na krk dát zlatou medaili a jako ve snu komusi potřesu rukou. Brečím jako většina ostatních. Štěstím. Únavu už necítím, svíravý pocit kolem žaludku zmizel. Teprve teď chápu, proč hokejisti slzeli u hymny a zpívali. Zpívali jsme taky. Ještěže to nebylo slyšet. Nikdo nedával pozor na falešné tóny, hlavní bylo dát najevo radost z vlastního výkonu, vděčnost všem, kteří nám pomohli ho podat.

Všechno vlastně začalo už vyhlášením postupových formací do finále Mistrovství ČR. Nevěřila jsem, že se v reproduktorech ozve číslo 72 – Mighty Shake Zastávka. Nevěřila. Pak jsem se kolem sebe podívala, zeptala se, jestli je to pravda a začala pištět. Jsme tam! Jen to teď nepokazit. Finále jsme zatancovali slušně. Když jsme skončili, postavili jsme se vedle parketu, kde ještě nastupovala jedna skupina a začali fandit. Všude byla výborná nálada. Pak proběhlo veřejné hodnocení. Ze šesti skupin jsme byli hodnoceni jako předposlední. A zatím padaly jen samé horší známky. Když Magic dostal skoro samé dvojky, začala většina z nás slzet (a to včetně chlapů). Pak jsme viděli těch nádherných šest jedniček (a taky jednu čtverku, ale ne všem se to muselo líbit, že). Ječeli jsme, skákali, smáli se a plakali zároveň. Šílená radost. Nikoho předtím nenapadlo, že bychom to mohli vyhrát. Chtěli jsme postoupit na svět a postupových míst bylo pět. Stačilo se trochu snažit. Ale toto? Nikdo to nečekal.

Mistrovství světa. Už ten samotný název... I když v naší kategorii byly státy jenom tři (ČR, SR, PL), vůbec to nevadilo. Prý je střední Evropa absolutní špička. Taky to bylo vidět. Moje první myšlenka byla – nemáme šanci. Pak následoval postup do finále a podání protestu proti nám. Hrozilo, že budeme diskvalifikováni za to, že tanečníci v kulisách se vůbec nepohybují, natož aby tančili. Nastaly zmatky.

Psychicky nás to rozhodilo, byli jsme naštvaní, vynervovaní. Naštěstí se to Michalovi podařilo nějak zachránit a jeli jsme dál. Kulisáci nás začali napodobovat a na konci si stoupli k nám a (v rámci možnosti) tancovali. Navíc jsme nastupovali jako první, což je nejnevýhodnější pozice, jaká může být. Opět nikdo nevěřil... Když jsme se „uklidili“ z parketu, většina z nás si smutně posedala a přihlížela, jak to dalším skupinám jde. A pak zase hodnocení. Znamky vypadaly na první až druhé místo. Všichni počítali s druhým, ale jak čas plynul (následovalo totiž ještě Mistrovství Evropy Break Dance a finále Mistrovství světa disco dance), stále se objevovaly hlasy, že budeme první. A my se více a více utvrzovali v druhém místě. Nechtěli jsme doufat. A potom? To už jsem vám popsala na začátku. Snad bych jen chtěla dodat, že ještě nikdy jsem nebrečela 15 minut štěstím.